

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/303/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114217157
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6114217157.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a členov senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu PhD. a JUDr. Klaudie Koskovej v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a.s. so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 174, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou, Goliašová Gabriela, s.r.o., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, proti odporcovi Z. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. O. XXX, XXX XX G. G., t. č. na neznámom mieste, zastúpeného opatrovníčkou L. H., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Banská Bystrica, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, v konaní o zaplatenie 339,69 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 14C/168/2014-78 zo dňa 20. 02. 2015 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrh v prevyšujúcej časti zamietol (druhý výrok) a v súvisiacich výrokoch o trovách prvostupňového konania (tretí, štvrtý výrok) **p o t v r d z u j e.**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

Navrhovateľ je **p o v i n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy odvolacieho konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 37,96 Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta, vedený v Y. G. a.s., G., K. X. č.ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXX, do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „okresný súd“, resp. „prvostupňový súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 71,63 Eur v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia (prvý výrok). Návrh v prevyšujúcej časti zamietol (druhý výrok). Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, trovy právneho zastúpenia vo výške 48,16 Eur na špecifikovaný účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia (tretí výrok). Odporcovi náhradu trov konania nepriznal (štvrtý výrok).

V odôvodnení okresný súd uviedol, že účastníci uzatvorili dňa 02. 02. 2010 úverovú zmluvu, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 320,-Eur. Úverová zmluva obsahovala údaje o výške mesačnej splátky 4% z dlžnej sumy, o ročnej úrokovej sadzbe vo výške 26,28% priemernej hodnote úrokovej miery pre kreditné karty 19,33 %. Podľa názoru okresného súdu úverová zmluva neobsahovala

obligatórne náležitosti podľa ust. § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej aj „ZoSU“). Okresný súd uviedol, že ročná úroková sadzba bola dojednaná variabilne, v neprospech spotrebiteľa, úverová zmluva neobsahuje výšku mesačnej splátky (táto bola určená percentuálne), počet splátok, termín splátok, úroky, iné poplatky, údaj o RPMN, o priemernej RPMN, ani konečnú splatnosť úveru. Z uvedených dôvodov okresný súd považoval poskytnutý úver podľa § 4 ods. 3 ZoSU za bezúročný a bez poplatkov. Okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť sumu 71,63 Eur (rozdiel medzi výškou úveru reálne čerpaného odporcom 1 896,41 Eur a sumou 1 824,78 Eur, ktorú odporca zaplatil navrhovateľovi). Zároveň poukázal na formálnu nedostupnosť úverovej zmluvy spôsobenú drobným, len ťažko čitateľným písmom, množstvom neprehľadných povinností ukladaných odporcovi ako úverovému dlžníkovi, ktorú považoval za nekalú praktiku.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu okresný súd priznal náhradu trov konania podľa pomeru úspechu a neúspechu. Úspech na strane odporcu bol vo výške 58% a preto v uvedenej výške mu priznal uplatnené trovy v sume 48,16 Eur za dva úkony právnej služby, prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie vo veci samej, hodnota jedného úkonu 26,56 Eur x 2 X režijný paušál á 8,04 Eur + 20 % DPH podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších právnych predpisov.

Odporca si trovy konania neuplatnil a ani zo spisu trovy konania okresný súd nezistil, preto odporcovi okresný súd náhradu trov prvostupňového konania nepriznal.

Navrhovateľ podal odvolanie formálne do celého rozsudku okresného súdu. Z obsahu jeho odvolania vyplýva, že de facto podal odvolanie do výroku, ktorým okresný súd návrh v prevyšujúcej časti zamietol (druhý výrok). Navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, eventuálne aby zmenil rozsudok tak, že návrhu v celom rozsahu vyhovie. V odvolaní poukázal na to, že držiteľ revolvingového úveru má k dispozícii finančné prostriedky vo výške dohodnutého úverového rámca. Termín „revolvingový“ znamená po slovensky „obnovujúci sa“. Pri tomto type úveru, je obnoviteľná finančná rezerva, a teda s každou uhradenou mesačnou splátkou odporca „sporí“ čiastku, ktorú si v prípade potreby môže opäť požičať bez akýchkoľvek zbytočných „papierovačiek“. Úverová karta je nákupná úverová karta, ktorá je nositeľom časovo neobmedzeného, opakovaného, revolvingového úveru, ktorú ponúka spolu s revolvingovým úverom. Podľa jeho názoru v tomto prípade sa ročná percentuálna miera nákladov nedá určiť, preto sa okresný súd nemal kategoricky pridržiavať zákonných ustanovení, ale využiť moderačné právo. Uviedol, že revolvingový úver má určité špecifické vlastnosti, na ktoré treba prihliadať. Revolvingová zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Revolvingový úver nemôže obsahovať dobu, ani trvanie predmetného zmluvného vzťahu, a teda pri podpise zmluvy navrhovateľ ani odporca s takýmito údajmi nedisponuje. Ak by v zmluve uviedol nepravdivý údaj, nepostupoval by v súlade so zákonom. Výška splátky bola jasne špecifikovaná percentuálnym vyjadrením na lícnej strane zmluvy. Táto výška sa nedá pri podpise zmluvy takéhoto typu jasne a zreteľne určiť, pretože čerpanie závisí len od klienta. Ďalej namietal neúčelnosť trov vedľajšieho účastníka. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 19. 03. 2014 sp. zn. 6 MCdo 5/2013, z ktorého vyplýva: „trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní vyhotovených advokátom mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie, alebo bránenie práva na súde.“ Uviedol, že poslaním občianskeho združenia je naplnenie cieľa a to ochrana spotrebiteľa. Občianske združenie na ochranu spotrebiteľa by malo mať schopnosť hájiť práva spotrebiteľa samo bez zastúpenia advokátom. Ministerstvo hospodárstva poskytuje dotácie spotrebiteľským združeniam na zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdmi (napr. združeniu na ochranu spotrebiteľa HOOS bola dňa 29. 02. 2012 udelená dotácia vo výške 4 000 Eur).

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Vedľajší účastník na strane odporcu vo vyjadrení k odvolaniu u navrhovateľa žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v celom rozsahu potvrdil. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania. Uviedol, že sa stotožňuje s názorom prvostupňového súdu, v zmysle ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje obligatórne náležitosti podľa ustanovenia § 4 ods. 2 ZoSU, a preto posúdil poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. V predmetnej zmluve je výška mesačnej splátky

vyjadrená percentuálne (4% z dlžnej čiastky). Podľa jeho názoru takto dojednaná výška mesačnej splátky je nepresná, nejasná a nie je z nej zrejmé, akú cenu odporca za poskytnutie služby, t.j. na čerpanie peňažných prostriedkov (úveru) v skutočnosti platí. Spotrebiteľ na základe takto dodávateľom sformulovanej úverovej zmluvy v čase podpisu zmluvy, ako aj v čase reálneho čerpania peňažných prostriedkov (napr. platba kartou, výbery z bankomatu) nemá vedomosť o tom, za akú cenu (odplatu) si peňažné prostriedky požičiava. Predmetná úverová zmluva po formálnej stránke síce špecifikuje výšku mesačnej splátky, avšak takáto špecifikácia je spotrebiteľa nepresná, nejasná a má za následok, že spotrebiteľ pri reálnom čerpaní peňažných prostriedkov objektívne nemôže mať prehľad za akú cenu (odplatu) „kupuje“ poskytované peňažné prostriedky. Spotrebiteľ má voči dodávateľovi služby postavenie tzv. slabšej zmluvnej strany. Dodávateľ v zmysle § 5 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa platného a účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy nesmie klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné, alebo dvojzmyselné údaje, alebo zamlčovať údaje o vlastnostiach výrobku, alebo služby, alebo o nákupných podmienkach. Pokiaľ poskytovateľ spotrebiteľského úveru cielene nastaví svoj produkt tak, že nemožno vopred zistiť za akých podmienok ho klient kupuje, t.j. aké náklady mu budú vznikať, potom je potrebné hodnotiť takéto dojednanie ako odporujúce zákonu. Zdôraznil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať ako obligatórnu náležitosť - údaj o RPMN, ktorú v tomto prípade zmluva neobsahuje. Taktiež zmluva neobsahuje ani ďalšie obligatórne náležitosti, a to konečnú splatnosť poskytnutého úveru, ktorá musí byť presne datovaná, teda uvedená presným konkrétnym dátumom. Ďalej nie je uvedený konkrétny dátum predstavujúci termín konečnej splatnosti úveru, výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Je nevyhnutné, aby bol spotrebiteľ už pri podpise zmluvy informovaný v akej výške, ako dlho a v akých termínoch je povinný splácať istinu, úroky a iné poplatky. Z uvedeného vyplýva, že spotrebiteľ má už pri podpise zmluvy vedieť, aká pomerná časť z každej uhradenej splátky bude pripísaná na úhradu istiny, aká časť na úroky a aká časť bude pripísaná na úhradu poplatkov, čo sa v tomto prípade nestalo. V zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená len výška mesačných splátok (aj po neurčitú) a nie je zrejmé, aká časť sa pri úhrade každej mesačnej splátky započítava na istinu, úroky resp. iné poplatky. Navrhovateľ v úverovej zmluve neuviedol ani údaj o priemernej hodnote RPMN. Pretože úverová zmluva neobsahovala obligatórne náležitosti, okresný súd vyhodnotil zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov. Aj keď je v úverovej zmluve uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy sú úverové podmienky, tieto sa nachádzajú až za podpisom klienta, čo nasvedčuje skutočnosti, že nebol s takýmito podmienkami oboznámený a neboli s ním individuálne vyjednané. Všeobecný odkaz na to, že úverové podmienky sú súčasťou zmluvy, nie je akceptovateľný. Podľa jeho názoru nepostačuje ani text, ktorý drobným písmom odkazuje na to, že klient potvrdzuje oboznámenie s úverovými podmienkami spoločnosti vzhľadom na písmo, obsah, právnu zložitnosť, ktorá robí zmluvu vo všeobecnosti chaotickú a neprehľadnú. Klient takúto zmluvu nie je schopný bez problémov prečítať a porozumieť. Ohľadne trov konania uviedol, že zdanlivá rutinnosť jeho podaní vyplýva, len z reakcie na formulárové a obsahovo takmer totožné úkony navrhovateľa. Jeho podania nie je možné vypracovať bez kvalifikovanej analýzy veci bez vysokoškolského právnického vzdelania. Okresný súd pri priznaní jeho trov postupoval v súlade s legislatívou Európskej únie, judikatúrou súdneho dvora EÚ, v súlade s vnútroštátnou právnou úpravou, ustálenou súdnou praxou a slovenskou právnou teóriou. Uviedol, že ak by nemajetnému združeniu bolo odmietnuté právo na plnú náhradu trov konania, de facto by to znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov združením na súdoch. Ďalej poukázal na rozhodnutia všeobecných súdoch. Uviedol, že občianske združenie je založené prevažne z laikov v oblasti práva, ktoré je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov. Má právo v súdnom konaní vystupovať proti dodávateľom, na základe princípu „rovnosti zbrani“, preto je právne zastúpený advokátmi.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku - ďalej aj „O. s. p.“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1, bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku (druhý výrok) a v súvisiacich výrokoch o trovách prvostupňového konania (tretí, štvrtý výrok) ako vecne správne podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil z týchto dôvodov:

Podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, okresný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky).

Prvostupňový súd je vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné. Rozsudok okresného súdu je presvedčivý, premisy zvolené v rozsudku, rovnako ako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé.

Pretože odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty navrhovateľa v odvolaní.

Je potrebné zdôrazniť, že Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

Prvostupňový súd dospel k záveru, že sporná zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 02. 02. 2010 je zmluvou spotrebiteľskou a keďže neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a nie sú v nej uvedené ani úroky z úveru a poplatky, zákonným dôsledkom potom je, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov - § 4 ods. 3 ZoSÚ. S týmto záverom súhlasí aj odvolací súd. Predmetná zmluva o úvere neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (tzv. „RPMN“) ako to vyžaduje Zákon o spotrebiteľských úveroch a nie je v nej obsiahnutá ani dohoda o úrokoch z úveru a ani prípadne poplatky s úverom spojené. Aj s prihliadnutím na špecifiká revolvingového úveru podľa názoru odvolacieho súdu nič nebránilo navrhovateľovi uviesť v zmluve nielen výšku úrokov z úveru a poplatky ale aj údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov s možnosťou čerpania celkového úverového rámca, a preto nemožno v prejednávanej veci hovoriť o prípade spotrebiteľského úveru, kedy nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov (§ 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia spornej zmluvy), za ktorý je potrebné považovať prípad, kedy údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov nie je možné určiť za žiadnych okolností (t.j. absolútne), pretože iný výklad by podľa názoru odvolacieho súdu umožňoval veriteľovi obchádzať svoju povinnosť uviesť v zmluve tento zákonom požadovaný údaj.

Z doslovného znenia ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ je možné vyvodiť, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere musí byť rozpísaná splátka úveru na časť istiny, časť úrokov a iných poplatkov, aby bol spotrebiteľ zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti - splácať istinu, úroky a iné poplatky vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, preto považuje odvolací súd za správny taký výklad citovaného ustanovenia, že priamo v spotrebiteľskej zmluve musí byť každá jednotlivá splátka rozpísaná, aká čiastka z nej pripadá na istinu, na úroky a iné poplatky, aby mohol spotrebiteľ už pri vstupe do úverového vzťahu a výbere dodávateľa zohľadniť rozloženie jednotlivých splátok úveru, eventuálne vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, čo mu umožní náležitým spôsobom zorientovať sa v danej situácii. Uvedené nie je možné nahradiť uvedením celkovej výšky splátky. Cieľom citovaného ustanovenia je totiž v zrozumiteľnej forme informovať spotrebiteľa, ako bude so splátkou úveru naložené a najmä, aká časť úveru bude ňou splatená.

Uvedené údaje Zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje, t. j. vyčíslenie výšky splátok istiny, výšky splátok úrokov a výšky iných poplatkov (pri každej čiastkovej položke), a teda ide o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú zákon sankcionuje bezplatnosťou a bezúročnosťou úveru. Odvolací súd dodáva, že neprijateľné z hľadiska spotrebiteľskej ochrany je aj neuvedenie výšky poslednej splátky. Takáto situácia na strane spotrebiteľa vyvoláva neistotu, keď nevie určiť súhrnnú sumu splátok, ktoré má dodávateľovi zaplatiť, čo prehľbuje jeho nerovné postavenie v právnom vzťahu s dodávateľom a môže byť zdrojom svojvoľe dodávateľa. Už len samo neuvedenie výšky poslednej splátky

istiny, úrokov a iných poplatkov spôsobuje absenciu náležitostí v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g) ZoSÚ.

Pretože prvostupňový súd posúdil spotrebiteľský úver ako bezúročný a bez poplatkov, postupoval v súlade so Zákonom o spotrebiteľských úveroch.

Odvolačný súd považuje za potrebné uviesť, že po splnení podmienok uvedených v § 93 O.s.p. sa vedľajší účastník (intervenient) zúčastňuje na konaní popri navrhovateľovi alebo odporcovi. Nemá však priame právo na predmet konania. Jeho účasť na konaní je závislá od príslušného účastníka, ktorému pomáha v konaní (v danom prípade vedľajší účastník poskytoval pomoc odporcovi - spotrebiteľovi pri ochrane jej spotrebiteľských práv). Ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. umožňuje, aby právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších právnych predpisov, vstúpila do súdneho konania na strane účastníka (spotrebiteľa), ktorému chce svojimi procesnými úkonmi pomáhať.

Odvolačný súd trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka považuje za účelne vynaložené, pretože vedľajší účastník vo vyjadrení k návrhu namietal absenciu konkrétnych obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú prvostupňový súd akceptoval.

Keďže odvolačný súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a navrhovateľ v odvolaní nenamietal, resp. kvalifikovaným a konkrétnym spôsobom nespochybnil správnosť výpočtu vedľajšiemu účastníkovi priznaných trov konania, resp. trov právneho zastúpenia, odvolačný súd sa touto otázkou (výškou priznaných trov konania) nezaoberal.

Vzhľadom na uvedené odvolačný súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku (druhý výrok) a v súvisiacich výrokoch o trovách prvostupňového konania (tretí, štvrtý výrok) ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

Odvolaním nenapadnutý výrok rozsudku (prvý výrok) okresného súdu zostal nedotknutý (§ 206 ods. 2, 3 O. s. p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolačný súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a vzniklo mu proti navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže si však žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil, odvolačný súd mu ich nepriznal.

Odvolačný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania, ktoré spočívajú v trovách právneho zastúpenia, a to z odmeny za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu vo výške 23,24 Eur podľa § 10 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), z paušálnej náhrady vo výške 8,39 Eur podľa § 16 ods. 3 vyhlášky a z dane z priadnej hodnoty vo výške 6,33 Eur (§ 18 ods. 3 vyhlášky), spolu vo výške 37,96 Eur.

Podľa § 149 ods. 1 O. s. p. je navrhovateľ povinný zaplatiť uvedené trovy odvolacieho konania na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.